

L'Escola Coral rep el mecenatge de:

FUNDACION

 Banco Santander

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

inaem
INSTITUCIONES DE PROMOCIÓN MUSICAL

DIJOUS, 26 DE NOVEMBRE DE 2015 — 20.30 h
Cicle Coral Orfeó Català *Sala de Concerts*

John Rutter

Elin Manahan Thomas, soprano
Catrin Finch, arpa
Cor de Noies de l'Orfeó Català
(Buia Reixach i Feixes, directora)
Cor Jove de l'Orfeó Català
(Esteve Nabona, director)
Orquestra Camera Musicae
(Tomàs Grau, director)
John Rutter, director

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Programa

John Rutter (1945) <i>Look at the world</i> (1996)	5'
<i>Suite lyrique</i> (1981) Prélude Ostinato Aria Vals (Jazz) Chanson Rondeau	18'
<i>Magnificat</i> (1990) Magnificat anima mea Of a Rose, a lovely Rose, Quia fecit mihi magna Et misericordia Fecit potentiam Esurientes Gloria Patri	40'

Concert sense mitja part

Catalunya Música enregistra aquest concert.
Per tornar-lo a escoltar, consulteu la programació
a www.catmusica.cat

Comentari

No és estrany que el britànic John Rutter s'hagi convertit en una de les principals veus del món coral dels nostres dies, ja que a la seva faceta de compositor, cal afegir-hi les de director de cors, editor, arranjador i fins i tot productor d'enregistraments.

Nascut a Londres el 1945, Rutter va formar-se en una escola amb una rica vida musical, en el cor de la qual va coincidir amb altres músics anglesos que després han esdevingut noms destacats, com el compositor John Tavener i el pianista Howard Shelley. Les seves primeres composicions daten de l'època del seu pas pel cor del Clare College de Cambridge, del qual va acabar sent director. I també va ser en aquella mateixa ciutat que va fundar, el 1981, el Cambridge Singers, que encara dirigeix avui dia i amb el qual ha fet molts enregistraments de repertori coral sacre –incloent-hi les seves pròpies obres–, sobretot amb el seu propi segell, Collegium Records.

Caracteritzada per un estil molt personal, la música de Rutter és eclèctica i mostra les influències de les tradicions francesa i anglesa de principis del segle xx, a més de la música lleugera americana. Així, els sis moviments de la *Suite lyrique* per a arpa i cordes –rearranjament de la seva pròpia *Suite antique* per a flauta, arpa i cordes de l'any 1979– exploren diversos caràcters i exploten el món sonor de l'arpa i les seves capacitats al màxim, a fi de crear una obra de concert molt alegre i atractiva, una composició de dificultat moderada que ja ocupa un lloc especial en el repertori per a aquest instrument.

En realitat, però, tot i que el seu catàleg és molt variat i inclou, per exemple, un concert per a piano i dues òperes per a nens, el més característic de John Rutter és la seva literatura per a cor, amb tot tipus de gèneres: de manera particular, un bon nombre de nadesles, però també salms i himnes, com per exemple *Look at the world*, sobre un text referit al medi ambient, escrit el 1996 per al setantè aniversari del Consell per a la Protecció de l'Anglaterra Rural.

Curiosament, malgrat que en alguna ocasió ha manifestat que no se sent una persona especialment creient, sí que l'inspira l'espiritualitat dels versos sacres i les pregàries. Així, la majoria del corpus compositiu de Rutter és música religiosa, i la seva producció en aquest terreny ha donat lloc a obres de gran format, com una missa de rèquiem, un arranjament del text del Glòria i un *Magnificat*.

Musicat per compositors de totes les èpoques, el *Magnificat* parteix d'un dels textos més usats de les Sagrades Escriptures –el passatge del primer capítol de l'Evangeli de Sant Lluç que expressa l'alegria de la Verge Maria en saber que haurà de donar a llum el Fill de Déu–, inclòs com a càntic en l'ofici catòlic de Vespres i en la pregària anglicana homònima.

Després d'un cert temps rumiant d'escriure'n la seva pròpia versió musical, Rutter s'hi va decidir al començament del 1990, gràcies a l'encàrrec d'un promotor de concerts de Nova York i inspirat en les festes en honor a la Verge que se celebren en països com Espanya, Mèxic i Puerto Rico, amb cants, danses i processons als carrers.

Proper concert

Orfeón Pamplonés

DIUMENGE, 29.11.15 – 12.00 h
Sala de Concerts

Orfeón Pamplonés
Raúl del Toro, orgue
Diana Yerro, piano
Igor Ijurra, director

A. Dvorák: *Missa en Re major, op. 86*
L. Ondarra: *Set cançons populars catalanes*
I. Busca de Sagastizabal: *Sagarraren*
K. Pastor: *Lau euskal doinu*
V. Egea: *Tempus Verum* (obra encàrrec de l'Orfeó Pamplonés per al seu 150 aniversari)

El resultat és una composició extensa, en set moviments, per a soprano o mezzosoprano solista –que, en determinats fragments, representa Maria–, cor mixt i orquestra o conjunt de cambra –que substitueix els metalls per l'orgue i redueix les fustes i cordes a la meitat.

Es basa en el text llatí, en el qual s'intercala un poema anònim anglès del segle xv sobre textos marians, *Of a rose, a lovely rose* –que compara Maria amb una rosa–, el començament del Sanctus –inserir al tercer moviment– i una pregària a Maria –*Sancta Maria, succurre miseris*. Aquest és, doncs, juntament amb el de Bach, un dels pocs arranjaments llargs d'aquest text, estructurat en moviments de caràcter contrastant. L'ús de melodies de cant pla, l'afegitó de text addicional i la repetició del mateix material musical en el primer moviment i l'últim són altres característiques comunes en totes dues obres.

Rutter defineix el seu Magnificat com un esclat poètic de lloança, alegria i confiança en Déu. Escrit en poques setmanes, es va estrenar el maig de 1990 al Carnegie Hall de Nova York, sota la direcció del compositor.

La crítica, que hi ha vist influències d'Aaron Copland, Igor Stravinsky i Ralph Vaughan Williams, s'ha debatut entre destacar-ne l'orquestració brillant i acolorida o considerar-la un exercici previsible de populisme. En tot cas, hi destaca un equilibri adequat entre música extravertida i íntima, de bracet de les melodies cantables i tan adequades a la veu que han caracteritzat sempre la música de Rutter.

Avui dia la popularitat i l'acceptació de les obres de John Rutter en continuen fent, segurament, el compositor coral de més èxit de la seva generació.

Textos

Look at the world:

Mira el món, mira el que t'envolta:
mira el món i admira't del que veus.
Mira el món: tanta bellesa i joia
i tants miracles trobareu arreu.

Et lloem Senyor pel que creares,
feu-nos agraïts per a apreciar
les benediccions i el que ens regales,
tot ens ho heu donat.

Mira la terra, que ens dóna flors i fruites;
mira el cel, la pluja i el sol;
mira els turons, els arbres i muntanyes,
les valls, els rius, les planes i els horts.

Et lloem Senyor pel que creares,
feu-nos agraïts per a apreciar
les benediccions i el que ens regales,
tot ens ho heu donat.

Pensa en l'estiu, pensa en la primavera
que fruits ens donen abans del fred
hivern.
Les estacions fan créixer la collita
que recollim la casa de Déu:

Et lloem Senyor pel que creares,
feu-nos agraïts per a apreciar
les benediccions i el que ens regales,
tot ens ho heu donat.

Cada regal, tot el que ens cal i estimem
ve de l'amor que ens dóna el nostre Déu;
serem ses mans, guardians de sa bondat:
la terra és seva i també el cel és seu.

Et lloem Senyor pel que creares,
feu-nos agraïts per a apreciar
les benediccions i el que ens regales,
tot ens ho heu donat.

Magnificat

*Magnificat anima mea Dominum;
et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae:
ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes.*

*Of a Rose, a lovely Rose,
Of a Rose is all my song.
Hearken to me both old and young,
How this Rose began to spring;
A fairer rose to mine liking
In all this world ne know I none.
Five branches of that rose there been,
The which be both fair and sheen;
The rose is called Mary, heaven's queen.
Out of her bosom a blossom sprang.
The first branch was of great honour:
That blest Marie should bear the flow'r;
There came an angel from heaven's tower
To break the devil's bond.
The second branch was great of might,
That sprang upon Christmas night;
The star shone over Bethlehem bright,
That man should see it both day and night.*

*The third branch did spring and spread;
Three kinges then the branch gan led
Unto Our Lady in her child-bed;
Into Bethlem that branch sprang right.
The fourth branch it sprang to hell,
The devil's power for to fell:
That no soul therein should dwell,
The branch so blessedfully sprang.
The fifth branch it was so sweet,
It sprang to heav'n, both crop and root,*

*Therein to dwell and be our bote:
So blessedly it sprang.
Pray we to her with great honour,
She that bare the blessed flow'r,
To be our help and our succour,
And shield us from the fiendes bond.*

(15th-century English poem)

La meva ànima magnifica el Senyor,
i el meu esperit celebra Déu que em salva.
Perquè ha mirat la humilitat de la seva
serventa,
i des d'ara em diran benaurada
totes les generacions.

D'un roser, un roser preciós,
d'un roser versa la meva cançó.
Escolteu tots, petits i grans
com el roser va començar a brotar;
el roser més bonic, a parer meu,
en aquest món no n'he conegut cap d'igual.
Aquest roser tenia cinc roses,
totes eren boniques i resplendents;
el roser es diu Maria, la reina del cel.
Del seu pit sortí el primer brot.
La primera rosa era l'honor
que Maria portés la flor beneïda;
va baixar un àngel del cel
per vèncer el mal.
La segona rosa era el poder
que va brotar la nit de Nadal;
de l'estrella que brilla sobre Betlem
perquè es pugui veure tant de nit com de
dia.

La tercera rosa va brotar i va créixer
per guiar els tres reis
fins al llit on Maria va donar a llum;
fins a Betlem, que és on la van trobar.
La quarta rosa va arribar fins a l'infern
per vèncer el poder del mal:
perquè cap ànima no s'hi hagués de quedar;
beneït sigui el dia que va brotar el roser.
La cinquena rosa era d'allò més bonica,
arribava fins al cel, des de l'arrel fins a la
tija,
per quedar-s'hi i portar-nos el bé;
beneït sigui el dia que va brotar el roser.
Preguem per Maria amb gran honor,
Ella que porta la flor beneïda
per ajudar-nos i socórrer-nos
i protegir-nos del mal.

(Poema anglès del segle XV)

*Quia fecit mihi magna qui potens est:
et sanctum nomen eius.*

*Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.*

*Et misericordia eius a progenie in progenies
timentibus eum.*

*Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles.*

*Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.*

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

*Sancta Maria, succurre miseris,
iuva pusillanimes, refove flebiles:*

*ora pro populo, interveni pro clero,
intercede pro devoto femineo sexu:
sentiant omnes tuum iuvamen,
quicumque tuum sanctum implorant
auxilium.
Alleluia.*

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles,
i el seu nom és sant.

Sant, Sant, Sant
és el Senyor Déu de l'Univers.
El cel i la terra són plens de la vostra Glòria.
Hosanna a dalt del cel.

I la seva misericòrdia passa de generació
en generació als qui el temen.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
foragita del seu tron els poderosos
i exalta els humils.

Omple de béns els pobres
i els rics se'n tornen sense res.
Ha protegit Israel, el seu servent,
en memòria de la seva misericòrdia.
Com ho va prometre als nostres pares,
a Abraham i a la seva descendència pels
segles.

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.

Santa Maria, socorre els miserables,
ajuda els pusil·lànimes, conforma els que
ploreu,
resa pel teu poble, intervé pels clergues,
intercedeix per les dones devotes;
que experimentin el teu ajut,
tots aquells que imploren el teu sant
auxili.
Al·leluia.

Biografies

Elin Manahan Thomas, soprano

Va néixer i créixer a Swansea (País de Gal·les) i va començar estudiant llengües escandinaves, cèltiques i anglès antic al Clare College de Cambridge, abans d'endinsar-se al món de la música. És coneguda per interpretar música barroca i el 2006 va interpretar en estrena mundial una cantata de Bach que s'acabava de descobrir, dirigida per Sir John Eliot Gardiner.

El seu repertori abasta des de la música renaixentista fins a la contemporània. Ha estat molt aclamada pel seu "Pie Jesu" en l'enregistrament del *Requiem* de Rutter de la discogràfica Naxos, i ha interpretat el *Requiem* de Sir John Tavener (amb la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra) i *Love Duet* (al Festival Internacional de Manchester) en estrena mundial. Les seves últimes actuacions inclouen peces de Dowland en el Festival Antwerp, amb Fretwork; *Dies Natalis* de Finzi, al Hoddinott Hall amb la BBC Now a Radio Three, i una gira per la Xina interpretant peces favorites barroques amb l'Academy of Ancient Music.

Ha actuat en el concert del quinzè aniversari de Classic FM; en la Friday Night is Music Night de Radio Two; The Big Sing, de Song of Praise; va ser convidada a actuar al Vaticà durant el Diumenge de Pasqua; ha intervingut al Festival Internacional d'Edimburg amb el Royal Flanders Ballet, i el 2013 va debutar als Proms de la BBC, concretament al Prom de *Dr Who*, al costat dels *daleks!*

Elin és membre honorària del Royal Welsh College of Music and Drama i de la Universitat de Swansea.

Catrin Finch, arpa

És l'arpista més aclamada del Regne Unit. Va començar a tocar l'arpa als cinc anys. Després d'estudiar a The Purcell School, el 2002 es va graduar a l'Acadèmia Reial de Música, on es va formar amb Skaila Kanga, i va rebre el Queen's Award com a estudiant més destacada de l'any. També va guanyar el concurs d'arpistes francès Lily Laskine i l'audició internacional juvenil de Young Concert Artists de Nova York. Ha estat nominada als Classic Brit Awards i també ha rebut el premi alemany Echo Klassik.

Finch va ser arpista reial del príncep Carles entre els anys 2000 i 2004, una tradició desapareguda des del 1873.

Ha actuat amb orquestres importants d'arreu del món, com la Filharmònica de Nova York, Orquestra Boston Pops, Academy of St Martin in the Fields, Royal Philharmonic Orchestra, Orquestra Nacional de Gal·les de la BBC, London Mozart Players i Orquestra de Cambra Anglesa. Ha actuat als festivals de Salzburg, Edimburg, Spoleto, Smithsonian Folklife, Festival MDR Musiksommer de Leipzig, Le Domaine Forget, Lanaudiere al Canadà i en el Festival Gödöllő per a arpes d'Hongria.

Des del seu primer enregistrament de les *Variacions Goldberg* de Bach per a Deutsche Grammophon el 2007, ha gravat tres àlbums més per a la mateixa discogràfica, incloent-hi *Blessing*, i diverses obres del compositor John Rutter. Ha enregistrat per a la majoria de discogràfiques internacionals: Universal Records, DG, EMI i Sony

Classical, com a solista i també acompanyada d'artistes de renom, com ara Bryn Terfel, Sir James Galway i Julian Lloyd-Webber.

Ha rebut el reconeixement de la Universitat de Gal·les, d'Aberystwyth, de la Bangor Glyndwr University, del Royal Welsh College of Music and Drama i de la Reial Acadèmia de Música. És catedràtica convidada d'aquestes dues darreres institucions musicals i la reclamen arreu del món per fer classes magistrals.

Durant el 2015 Catrin ha llançat al mercat un disc de composicions pròpies, titulat *Tides*. També ha visitat Etiòpia en col·laboració amb l'associació caritativa WaterAid, la qual cosa ha fet arribar l'arpa a un públic més ampli en un país desfavorit, alhora que ha incrementat la visibilitat de la tasca de Càritas.

El 2016 farà una altra gira pel Regne Unit amb l'Orquestra Filharmònica de Londres i serà artista resident a l'Orquestra Filharmònica Reial de Liverpool.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per cantaires de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals van iniciar la formació musical als cors infantils de l'entitat. Fundat l'any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

El Cor ha treballat amb directors com Xavier Sans, Javi Busto, Tomàs Grau, Manuel Valdivieso i Pere Lluís Biosca. També ha col·laborat amb l'organista David Malet, l'Orquestra Camera Musicae i Vespres d'Arnadí.

Ha actuat arreu de Catalunya, a l'Estat espanyol, Alemanya, França i Eslovènia. També ha participat en festivals i concursos d'arreu. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies en el Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs.

El 2004 enregistrà el seu primer CD, *Viatjant...*, i el 2011 *Germinans* (Columna Música), un recull d'obres per a cor de veus blanques i orgue.

El juny de 2014 estrenà *Els planetes* de Jordi Domènech. Darrerament ha interpretat el *Gloria* de Vivaldi amb Manuel Valdivieso i Vespres d'Arnadí, en el Cicle Coral Orfeó Català, i l'actual temporada presentarà en el mateix cicle el projecte Cor Simfònic Femení de Catalunya interpretant *Folk songs of the four seasons* de R. Vaughan Williams, juntament l'Orquestra de l'Auditori Josep Carreras, els cors Voxalba, Aglepta i Dones del Cor de l'Auditori Josep Carreras, dirigits per Xavier Pastrana.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, actualment Esteve Nabona n'és el director i Josep Buforn el pianista.

Ha col·laborat amb l'OBC, Orquestra Simfònica del Vallès, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres. També ha treballat amb directors de prestigi, com Harry Christophers i Raphaël Pichon. S'ha presentat arreu dels Països Catalans, a Espanya, Polònia, Alemanya, Àustria, República Txeca i Holanda.

El 2010 va enregistrar el CD *Aigües de primavera* i el 2013 *Requiems de Mozart i de Fauré* per a Columna Música. Durant la temporada 2014-15 el Cor Jove va interpretar la banda sonora d'*El senyor dels anells* de Howard Shore, en la temporada de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya; també va participar en dues produccions al Palau de la Música Catalana, col·laborant amb Albert Guinovart en un programa amb escenes de musicals del mateix compositor i en un concert amb el *Magnificat* de Bach i dos dels Himnes de la coronació de Händel, amb l'Ensemble Méridien.

La primavera del 2016 viatjarà a Hongria i oferirà un concert a la prestigiosa Acadèmia Ferenc Liszt de Budapest amb obres de Taltabull i Fauré.

Orquestra Camera Musicae

L'Orquestra Camera Musicae (OCM) de la demarcació de Tarragona, fundada l'any 2006, va néixer en el marc de la companyia d'òpera del mateix nom amb l'objectiu de participar en les seves representacions operístiques. El setembre de 2007 es va presentar al públic en solitari.

D'ençà de la temporada 2008-09, l'OCM organitza la seva pròpia temporada de concerts, amb caràcter estable, en què compagina el repertori clàssic amb la descoberta de noves obres i de nous compositors. L'Orquestra va iniciar la temporada 2009-10 el seu projecte de residència a l'Auditori de l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell, vigent en l'actualitat.

L'OCM ha gaudit d'una gran rebuda del públic català i ha estat seleccionada per participar en cites de la importància del San Miguel Mas i Mas Festival, Festival de Música de Llivia, Festival Interludi de Calonge o Festival de Rialp, entre d'altres.

Així mateix ha actuat en sales de concerts com l'Auditori de Barcelona, Teatre Principal de Maó i Palau de la Música Catalana, on produeix la seva pròpia temporada de concerts des de la 2012-13.

Paral·lelament a la seva activitat concertística, l'OCM ha enregirat els discs *Un conte de Nadal* i *Mediterráneo*.

Des del seu inici, Tomàs Grau n'és el director titular i artístic, i des de la temporada 2012-13 el flautista Claudi Arimany exerceix el rol d'artista en residència. A partir d'aquesta temporada 2014-15, Jordi Mora és el principal director convidat de la formació.

L'Orquestra Camera Musicae rep el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals i de la Diputació de Tarragona, el patrocini de Repsol i de la Fundació Privada Mútua Catalana, i la col·laboració del Port de Tarragona. És membre de l'Associació Catalana d'Orquestres Professionals.

John Rutter, director

Va néixer a Londres el 1945 i es va iniciar en el món de la música com a corista a la Highgate School. Després va començar a estudiar música al Clare College de Cambridge, on encara com a estudiant va escriure les primeres composicions i va fer els primers enregistraments.

La seva carrera com a compositor inclou obres corals de petit i gran format, peces instrumentals i per a orquestra, un concert per a piano, dues òperes infantils, música per a la televisió i obres específiques per a bandes com ara la Philip Jones Brass Ensemble i la King's Singers.

Les seves obres corals més importants, *Gloria* (1974), *Requiem* (1985), *Magnificat* (1990), *Psalmfest* (1993) i *Mass of the children* (2003) han estat interpretades en nombroses ocasions a la Gran Bretanya, Amèrica del Nord i cada vegada més a la resta del món.

Rutter ha publicat, juntament amb Sir David Willcocks, quatre volums de la col·lecció "Carols for Choirs" i, més recentment, dos volums de la col·lecció "Oxford Choral Classics": *Opera choruses* (1995) i *European sacred music* (1996).

Del 1975 al 1979 va ser director musical del Clare College, coral que ha dirigit en nombroses emissions i enregistraments. Més tard va renunciar al càrrec per poder dedicar més temps a la composició, i va formar el grup de cambra Cambridge King's Singers, que es dedica principalment als enregistraments. Actualment combina la direcció amb la composició.

Ha estat director i professor convidat en innumbrables sales de concerts, universitats, esglésies, festivals de música i conferències de tot Europa, Àfrica, Amèrica del Nord i Central i Australàsia.

El 1980 van ser nomenat membre honorari del Westminster Choir College (Princeton), i el 1988 també del Guild of Church Musicians. El 1996 l'arquebisbe de Canterbury li va conferir el títol Lambeth, de doctor en música, com a reconeixement per la seva contribució a la música sacra. El 2007 va ser inclòs en la llista Queen's New Year Honours List, i li van concedir el premi honorari nacional britànic de Commander of the Order of the British Empire pel seu servei a la música.

La seva música és publicada per Oxford University Press, Hinshaw Music Inc. i Collegium Music Publications.